

Tajná mezi církevní dohoda

Toto je asi jedno z nejdůležitějších odhalení, které jsem udělal během mé dvacetileté publikační činnosti. Důsledky tohoto odhalení jsou dalekosáhlé a budeme se jimi zabývat ke konci této zprávy.

Přečtěte si prosím tento dokument pozorně a rozšiřujte jej, jak jen můžete dále.

Následující zpráva je šokující.

Chci, abyste věděli, že tato zpráva je pravá. Dotyčná osoba mluvila s úředníkem ze Severoamerické divize církve adventistů sedmého dne (NAD), který mu toto vše řekl. Když potom tento člověk se mnou hovořil, byl opravdu zděšený. Poté se ho ale zmocnila podivná obava z toho, že by jeho skupina mohla být nějak spojována s tímto dokumentem, pokud bych v něm zmínil jméno dotyčného církevního úředníka.

Asi v 16:00 ve středu 7. dubna 1999, jsem já, pastor Vance Ferrell, obdržel telefonický hovor od pastora jednoho nezávislého adventistického sboru, který se nachází někde v Severní Americe.

Byl docela vzrušený a něco málo mi řekl o rozhovoru, který měl jeden z členů jejich sboru s jedním vysoce postaveným vedoucím v denominaci. Když jsem se zeptal, abych zjistil další podrobnosti, řekl mi, že se domluví s dotyčným bratrem, aby mi zavolal.

Během patnácti minut mi dotyčný zavolal. Zná se dobře s pastorem a mám jména a telefonní čísla obou těchto lidí, pastora i člena jejich sboru, který mi zavolal.

Během naší konverzace jsem si dělal pozorně poznámky, které mi sám potvrdil. Kvůli tomu co se dozvěděl během nedávného rozhovoru, byl tento člověk velice znepokojený!

Zde je ona zpráva:

Minulý týden jsem byl několik dní na návštěvě ve státě New York. V sobotu 3. dubna (1999) jsem navštívil Cantonský sbor církve adventistů sedmého dne v Cantonu, stát New York.

Robert Burnette, úředník ze severoamerické divize, byl na shromáždění přítomen a v 11 hodin měl kázání. Chápal jsem to tak, že zde byl navštívit někoho známého a toto byl důvod, proč ten den navštívil Cantonský sbor.

Po skončení kázání jsem s ním mluvil ve vstupní hale poblíž dveří. Zdálo se mi, že rozdává své navštívenky každé odcházející rodině, alespoň té přede mnou ji dal.

Když jsem se s ním zdravil, také mi dal svoji navštívenku. Mám ji tu před sebou, jak teď píší. Jak se na ni teď dívám, je na ní uvedeno:

Na jedné straně je logo denominace tvořené otevřenou Biblií s křížem nad ní a dvěma malými plameny z ní stoupající. Zde je text, který je na navštívence uveden:

Robert Burnette
Director
North American Division Multilingual Ministries
Native Evangelism Initiative
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland 20904-6600
410-740-5415 Voice
410-730-6988 Fax
74532.3241@CompuServe.com

Řekl, že je zodpovědný za práci adventistů pro americké indiány ve Spojených Státech a Kanadě. Potěšil mě fakt, že dohlíží na misijní práci adventistů ze Severoamerické divize a chtěl jsem mu něco o misijní práci, kterou náš sbor dělá, povědět. Myslel jsem si, že by tu naši práci mohl ocenit a tak jsem mu ukázal misijní projekt, na kterém zrovna pracujeme.

Když jsem mu jej podal do ruky, sotva se na něj podíval tak hned řekl, “Já vím, proč máte tento problém s církví, proč se vás pokoušejí zastavit”.

“Důvodem je to, že proběhla schůzka mnoha církví”.

Poté velmi rychle vyjmenoval několik ne-adventistických denominací. Vyjmenoval je tak rychle, že jsem sotva mohl zachytit všechny.

Ale vzpomínám si, že zmínil baptisty, Anglikánskou církev, Adventisty sedmého dne a Římskokatolickou církev. Řekl něco o tom, že anglická královna dala oficiální svolení této schůzce, protože ona je formální hlavou Anglikánské církve. Z nějakého důvodu byla tato schůzka tak důležitá, že musela být povolena královnou.

Zřetelně si vzpomínám, že zmínil každou z výše zmíněných církví jako účastníky této schůzky. Schůzka se konala ve Švýcarsku. Podle všeho to muselo být v Ženevě, v sídle Světová rady církví (WCC), kam pravidelně posílá CASD své zástupce na jednání.

Robert Burnette (úředník Severoamerické divize) pokračoval a zmínil se o oné tajné schůzce jako o důvodu, proč je projektům jako je ten náš misijní projekt, oponováno.

Potom dále pokračoval a řekl, že se na této schůzce diskutovalo o sobotě jako o problému, nebo překážce ve sjednocení.

Řekl, že papež Jan Pavel II požadoval po církvích, aby se “vrátily domů” v roce 2000 a dále, že se o sobotě mluvilo jako o překážce tohoto sjednocení.

Dále řekl, že vedoucí církve přítomni na této schůzce souhlasili s tím, že nebudou o této věci už tak “hlasitě” hovořit. Řekl, že vedoucí adventistů na této schůzce souhlasili s tím, že nebudou o otázce soboty hovořit veřejně.

Řekl, že to co děláme v rámci našeho projektu, že není dobré. Na základě toho mohou údajně přijít vedoucí ostatních církví k vedoucím naší církve a říci: “Proč neplníte vaši část dohody?”

Poté začal hájit způsob, jakým Církev adventistů plní svoji část dohody.

Řekl, že spousta ostatních církví měla problémy ohledně otázky soboty. Lidé se ptali, proč se nezachovává sedmý den. Tohle se dělo mezi baptisty a ostatními, i jinde po celém světě.

Řekl, že naše církev se tyto lidi snažila nenápadně přivést, aniž by se z otázky biblické soboty dělala veřejná záležitost.

Poté řekl na adresu materiálu o našem projektu, který držel v ruce, “Nemohu se přít o to, co je zde uvedené. Je to biblické, ale vy to děláte špatným způsobem.”

Řekl, že satan může toto použít (publicitu věnovanou sobotě), aby přinesl rozdělení do naší církve, protože naše otevřené, veřejné hlásání biblické soboty se odlišuje od toho, které používá Církev adventistů.

Řekl, že tato naše činnost může překážet, brzdít práci církve, protože by mohla být vnímána, jako že Církev adventistů neplní onu dohodu.

Řekl, “My víme, co děláme. Měli byste se za to modlit. Měli byste to dělat tak, jak to děláme my.” Tím myslel, abychom sobotu veřejně hlásali “potichoučku”, stejným způsobem jakým to dělají oni.

Řekl, “Viděl jsi někdy Krista, že by řekl něco, co by někoho urazilo?”

Odpověděl jsem mu, že slova, která používáme, pochází z Bible a z Ducha proroctví. A také že slova citovaná z knihy Zjevení jsou slova Kristova vytištěná v Bibli červeně.

Řekl jsem, “Děláme to proto, že máme příkaz to tak dělat a dělají to i jiní.”

V některé části našeho rozhovoru mi Robert Burnette (úředník Severoamerické divize), řekl tři další důležité skutečnosti:

Zde je první:

Robert Burnette, řekl, že po tomto velkém setkání církví papež Jan Pavel II zveřejnil svůj požadavek pro všechny, aby světily neděli.

Toto je jediná věc, kterou mi řekl a která může směřovat k určení data konání oné schůzky. Konala se před tím, než papež zveřejnil svůj požadavek všem, aby se všichni vrátili k zachovávání neděle a také se konala jako příprava na události, které měli přijít v roce 2000 a 2001.

Zde je druhá:

Během našeho rozhovoru Robert Burnette, prohlásil, že na oné schůzce bylo dohodnuto, že by oni měli po všech církvích požadovat, aby se „vrátily domů“ v roce 2000 a že v roce 2001 bude nějaký test.

Zde je třetí:

Řekl, „Bude test, aby se ukázalo, kdo se skutečně navrátil domů a kdo ne.“

Na to jsem řekl, „Jaký test? Nedělní zákon?“

Na to pouze pokrčil rameny.

Moje žena stála vedle mě a poslouchala celý rozhovor. Také tam byl opodál stojící člen našeho sboru, který to také slyšel.

První rozhovor skončil. Zatím se nejevil nijak rozzlobený. Spolu se ženou jsme šli do přízemí na oběd.

Po obědě jsme šli zpět nahoru, a jakmile jsem ho zahlédl, tak jsem zamířil k němu, abych s ním mohl znovu hovořit. Chtěl jsem zjistit kdy, a kde se ona schůzka konala.

Ale nyní se jeho postoj změnil. Jakmile mě zahlédl, byl rozhněvaný, velice rozhněvaný.

Když jsem se ho zeptal, abych se o této schůzce vysoce postavených mužů z různých církví dozvěděl něco více, rychle mi odvětil, „Ne, ne, nic ti neřeknu! Ty si to zjisti, zavolej do ostatních církví a zjisti si to, jestli to dokážeš! Už se v této věci nehodlám více angažovat!“

Poté se náhle otočil a odešel pryč.

Toto je závěr zprávy z první ruky od tohoto věřícího, který mě tyto věci sdělil dne 7. dubna 1999 ohledně rozhovoru, kterou měl s úředníkem Severoamerické divize minulou sobotu (3. dubna).

Tento věřící se mě poté telefonicky zeptal, jestli jsem věděl o této tajné mezicírkevní schůzce. Řekl jsem mu, že vedoucí církví mohou jednoduše konat takovéto schůzky, o kterých se jejich členové nikdy nedozví.

Byl stále šokován tím, co mu onen církevní úředník řekl a znovu se zeptal, jak se taková schůzka, které se zúčastnili vedoucí z řad protestantů, katolíků a adventistů, mohla vůbec

konat! Celá tato věc se mu zdála neuvěřitelná, a přesto se podle tvrzení tohoto vedoucího ze Severoamerické divize uskutečnila.

Odpověděl jsem mu, že se to díky našim ekumenickým vazbám může lehce stát. Vysvětlil jsem mu, že v mých dvou nedávno vydaných knihách (The Seventh-day Adventist/Vatican Ecumenical Involvement, Books 1 and 2) dokumentuji náš blízký kontakt s Celostátní radou církví (NCC - USA) již od roku 1957, členství s volebním právem v její slavné doktrinální komisi od roku 1965 a mnohé další.

Jako výsledek těchto ekumenických kontaktů, nejenom že jsme v roce 1977 dali papeži zlatou medaili, ale také papež dal zlatou medaili jednomu z našich vedoucích v přibližně stejné době. Dále v roce 1990 bylo zveřejněno Arkansaskou diecézí římskokatolické církve odhalení, týkající se projevu jednoho z jejich vedoucích na konferenci Generální konference v Indianapolis (tzv. Indianapolis Session) a to na základě přímého požadavku Generální konference adresovaného Vatikánu, aby tohoto zástupce na konferenci poslala (Arkansas Catholic, 29. 7. 1990)! Všechny tyto skutečnosti jsou probírány a zdokumentovány ve výše jmenovaných knihách.

Důsledky tohoto odhalení jsou nesmírné! Naše církve se zavázala smlouvou s ostatními církvemi a s Vatikánem, že NEBUDE HLÁSAT BIBLICKOU SOBOTU PŘÍLIŠ OTEVŘENĚ! To je neuvěřitelné!

Uběhly jen čtyři dny od rozhovoru s církevním úředníkem, když jsem telefonicky hovořil s člověkem citovaným výše. To s jakou upřímností vyjádřil svoji obavu, jakož i detailní záběr jeho vyprávění – jsou jasným důkazem, že jsme konfrontováni s novými skutečnostmi prohlubující se krize v naší denominaci.

Dopad této smlouvy

Když se tak dívám na poslední (1999) vydání Seventh-day Adventist Yearbook (ročenka adventistů sedmého dne), nacházím zde jméno našeho úředníka ze Severoamerické divize uvedené v jedné z dvaceti poboček této divize. Pracuje-li na misijních projektech, které pokrývají rozsáhlé území, očekává se od něho, že bude vědět o této dohodě ohledně soboty uzavřené protestanty, katolíky a adventisty – takže jeho projekty budou opatrné vtom, jak odvážně se bude veřejně hlásat biblická sobota.

Jak již možná víte, Severoamerická divize má sídlo v budově Generální konference ve státu Maryland. Oba subjekty mají stejnou adresu a kromě jedné číslice i stejné telefonní číslo. Z toho vyplývá, že úzce spolupracují a vyměňují si obecné informace.

Malé zamyšlení nad touto skutečností nám poodhalí, že tato smlouva byla dohodnuta Generální konferencí, zastupující naše celosvětové misijní aktivity a ne pouze Severoamerickou divizí.

Pojďme se na chvíli zamyslet nad dalekosáhlým dopadem tohoto zákazu přílišné veřejné propagace biblické soboty, který naše Generální konference odsouhlasila. Valná většina těchto bodů již v praxi funguje (v ČR taktéž...):

- Omezit důraz kladený na lokální veřejné evangelizace a zaměřit se na Net 98, Net 99 atd. Podstatné je to, že tyto „Net“ akce se pořádají pouze uvnitř adventistických církevních budov a tak nejsou předmětem tohoto zákazu.
- Pouze občasné a dílčí zmínky o pravdě o sobotě na církví sponzorovaných rádio stanicích. Většina těchto stanic ve Spojených státech – VOP, FFT atd. spadají pod Severoamerickou divizi a tím jsou lehce kontrolovatelné.

- Pouze občasné zmínky o pravdě o sobotě v časopise Znamení Doby. Jak možná víte, redaktor Znamení Doby Marvin Moore se silně staví proti názoru, že každý může zvítězit nad hříchem a zachovávat Boží zákon. On je ten kdo zařídil, že každý z našich „27 věroučných bodů“ může být zveřejněn pouze jednou nebo dvakrát do roka. Takže i jen část pravdy o biblické sobotě se na stránkách časopisu objeví pouze výjimečně.
- Žádná církví sponzorovaná inzerce o sobotě nebude zveřejňovaná v sekulárních novinách nebo časopisech.
- Zredukovat počet konferencí placených biblických učitelů a evangelistů působících na veřejnosti.
- Zvýšit počet žen jako duchovních. Ženy jako duchovní daleko méně tíhnou k pořádání veřejných evangelizací v církvi nebo v sálech a halách na veřejnosti. Ženy více zaměřují svoji snahu na utěšování členů sboru.
- Jako prostředek k získání nových členů do církve začít používat namísto veřejné evangelizace (která hlásá naši víru) takzvané „zábavné církevní růstové techniky“ (oslavné bohoslužby, worship atd.)
- Omezit počet kázání týkajících se věroučných bodů v našich sborech a na církevních setkáních.
- Nepublikovat naše zvláštní body věrouky v prohlášeních vydaných pro sekulární tisk. Například tisková prohlášení ze zasedání Generální konference by se měla zaměřit na přehlídky, večerní muzikály, volby úředníků, návštěvy hodnostářů z jiných denominací, atd. – ne na naši víru a zásady.
- Nevydávat levné brožované edice našich knih – hlavně Velký spor a Bible Readings, a také nevydávat žádné knihy o biblické sobotě.
- Vyhybat se zmínce o biblické sobotě, stavu mrtvých po smrti, potrestání hříšníků, pravdě o Svatyni a o našich vyšších morálních zásadách, které jsme kdysi jako lid praktikovali. (např. kniha Roberta Odomy o stavu člověka po smrti odeslaná do adventistického nakladatelství Review & Herald byla zamítnuta pro vydání).

Upřímně řečeno, díky této tajné mezicírkevní dohodě zbavujeme naši církev jejich unikátních pravd a standardů. Namísto Božího Slova, trojandělského poselství, Ducha proctví, posledních varování pro lidstvo v této době konce a namísto volání po opuštění hříchů a zachování Božích přikázání, je pozornost našich lidí směřována na zábavná setkání, oslavné bohoslužby, ženy jako duchovní, worshipy a hudební show. Poselství, které dnes zní je – žijte tak jak jste, smíření bylo dokonáno na kříži a vy přece nemůžete přestat hřešit. Je čas oslavovat.

„Mnozí tvrdí, že spojením se svěťáky a přizpůsobením se jejich zvykům, můžeme mít větší vliv na nevěřící. Ale všichni, kteří jdou touto cestou, se sami oddělují od Zdroje své síly. Stávající se přáteli světa, stali se nepřáteli Božími.“ Patriarchové a proroci 607.